

Het liedje komt voor het drumstel

Jimmy van den Nieuwenhuizen

We kennen hem vooral als drummer van VanVelzen. Maar Jimmy van den Nieuwenhuizen is veel meer dan een rocker. Hij is gek van Nashville, van country, van liedjes en van drummers die zichzelf kunnen wegcijferen. 'Vroeger had ik er een handje van dat niet te begrijpen.'

tekst Han Neijenhuis foto's Dennis Boxem

Het was voor Jimmy van den Nieuwenhuizen (28) even de vraag waar we hem het best konden ontmoeten. Hij heeft eind vorig jaar namelijk Tilburg verruild voor een huisje in Alkmaar. En in het kielzog daarvan is hij ook z'n studio 'The Superhero Suite' vanuit Nieuwegein aan het verhuizen. Een nieuwe ruimte was gevonden, de huurovereenkomst bijna getekend, toen er ergens een kink in de kabel kwam. En dus is Jimmy ontheemd. Althans wat betreft z'n studio annex repetitieruimte. Z'n pakweg vijftien drumkits en nog iets meer snares staan in Brabant in de opslag. Z'n live-kits staan in de vrachtwagen.

Repeteren doet hij dus tijdelijk bij collega-drummers. Er zijn er genoeg die hun ruimte en drumkit beschikbaar willen stellen, dus voorlopig redt hij zich prima, zo stelt Van den Nieuwenhuizen ons gerust. En trouwens, één van die drummers is Ton Dijkman. Die woont ook in Alkmaar en is sinds kort dus zijn plaatsgenoot. Handig, maar Dijkman is veel meer dan dat, zo zal in de loop van het gesprek blijken.

'Ton was een van m'n docenten op de Rockacademie. We konden het direct goed met elkaar vinden en hebben sindsdien altijd contact gehouden. Hij is mijn grote inspirator, ik leer nog altijd veel van hem. Ton heeft me goed geholpen aan m'n eerste klussen, maar ook op zakelijk vlak kan ik altijd bij hem terecht. Hij is een vriend en een

mentor. Eigenlijk is Ton een beetje mijn muziekvader.'

Niet vanzelfsprekend

En dus ontvangt Jimmy van den Nieuwenhuizen ons – hoe voor hand liggend kan het zijn – in de studio van Ton Dijkman. Ergens goed weggestopt op een bedrijventerrein even buiten Alkmaar. Een Gretsch drumkit (volledig gemiked) aan de ene kant, een vintage, crèmekleurige Camco aan de andere. En daar omheen veel losse snares, toms, djembés en andere al dan niet wat stoffige drum- en opnameaccessoires. Jimmy heeft net een half uurtje zitten repeteren op de vierdelige Camco. 'Een fantastisch doorleefde, wollige sound. Daar hou ik van. Deze is van Ton, maar ik heb er zelf ook één. Via Ton gekocht, trouwens. Dat dan weer wel, haha.'

Van den Nieuwenhuizen is zich aan het voorbereiden op een tour met boyband MainStreet. Ook is hij weer aan het optreden met VanVelzen, waar hij sinds vier jaar vast bandlid is. Verder doet hij allerlei los-vaste klussen, waaronder ook steeds meer tv-programma's, zoals *Beter dan het origineel* en *De beste liedjes van...* Ook doet hij liveproducties voor Fluitsma & Van Tijn. En de afgelopen nacht was hij pas om drie uur thuis van een jamsessie.

- drumsolo met 5 bandleden VanVelzen op 1 drumstel
- Brain May speelt *Tie Your Mother Down* met VanVelzen
- Barry Hay zingt *Radar Love* met VanVelzen

uitleg muzieknotatie volgens het Nashville number system

www.slagwerkkraant.nl/swkplus

Maar op deze doordeweekse ochtend zit Jimmy van den Nieuwenhuizen er weer monter bij. Energiek, open en enthousiast. 'Heerlijk tot 's nachts spelen en dan de volgende ochtend weer vroeg bezig gaan. Dan heb ik het gevoel dat ik leef.'

Maar evenzeer is Van den Nieuwenhuizen vriendelijk en, gezien zijn rijzende ster als Nederlandse (sessie)drummer, opvallend bescheiden. Als zijn endorsement bij Zildjian ter sprake komt, meldt hij dat hij 'af en toe wat spulletjes meekrijgt'. Maar eigenlijk bedoelt hij dat hij het meeste gratis krijgt. 'Ja, dat klopt', zegt hij aarzelend. 'Maar ik vind dat nog steeds een beetje vreemd. Wie ben ik om alles maar voor niks te krijgen? Dat is voor mij bepaald niet vanzelfsprekend.'

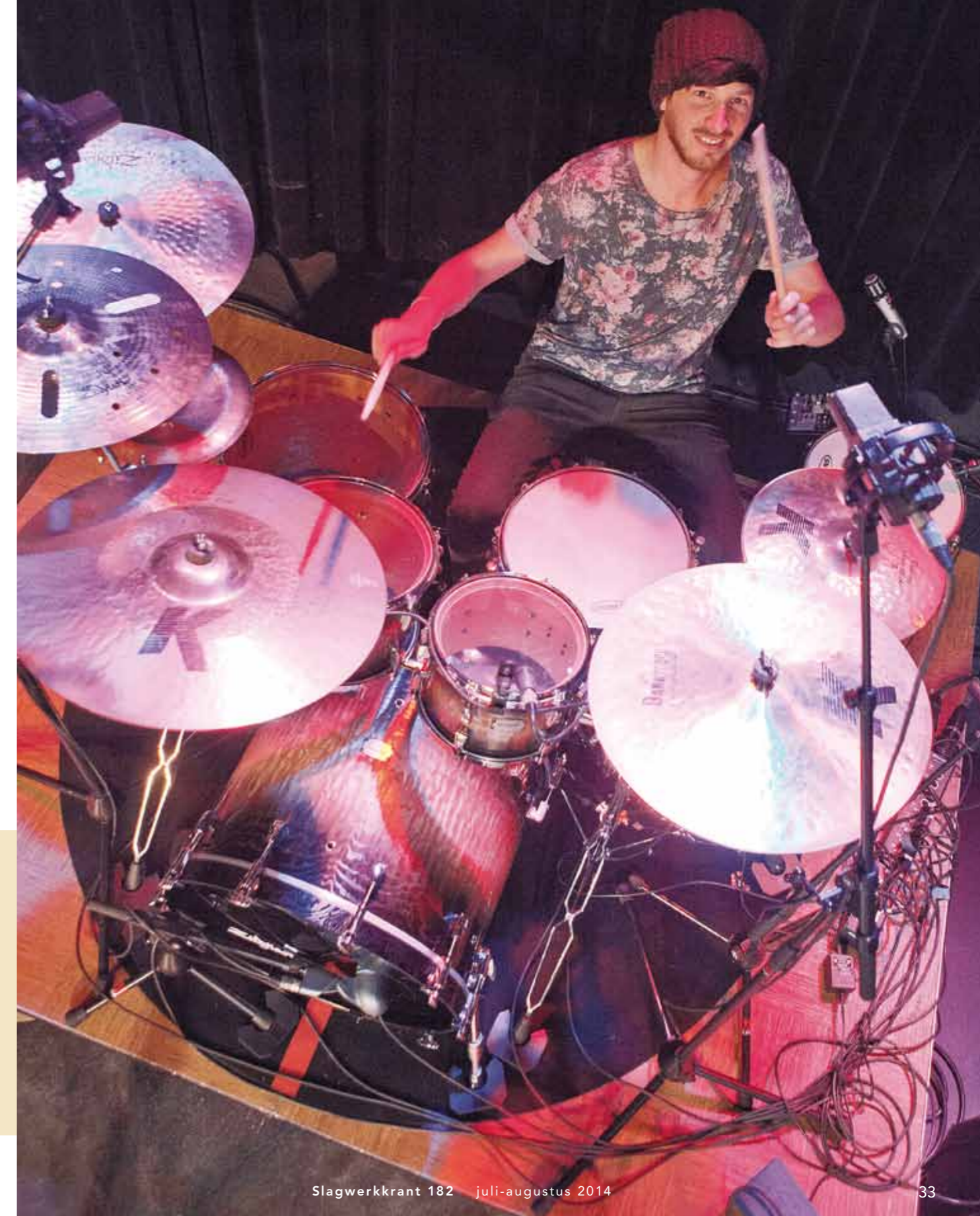
Rockacademie

Het is Jimmy van den Nieuwenhuizen ten voeten uit. Vol passie en liefde voor het slagwerk, voor z'n vak. Praatjes zijn hem vreemd.

Je bent als klein jochie al gaan drummen. Waarom wilde je dat?

'Goede vraag. Ik weet het niet. Ik was er gewoon altijd mee bezig, vond het heel interessant. Ik vond >>

Nieuwenhuizen

Meest gebruikte set-up van Jimmy van den Nieuwenhuizen

Yamaha Absolute Nouveau Maple Custom drums (Blue Sparkle)

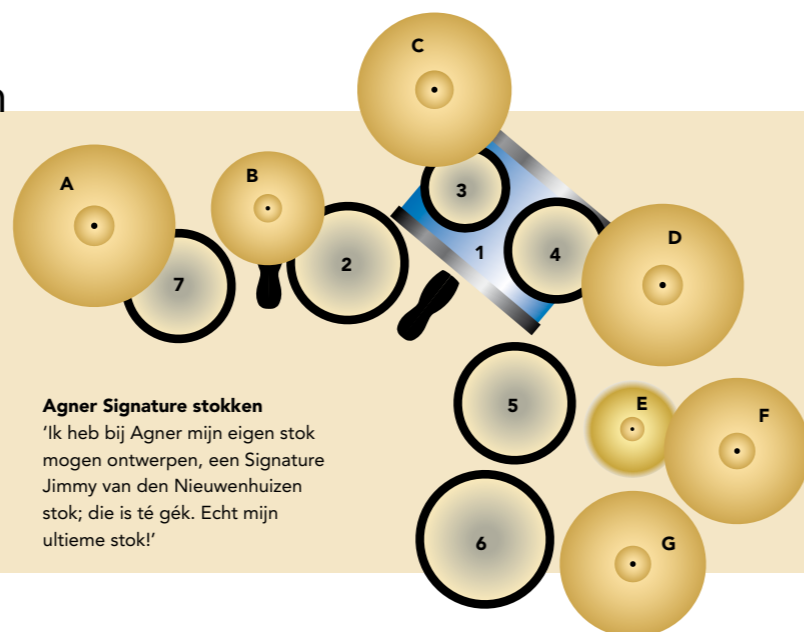
1. 22"x18" bassdrum
2. 14"x5½" Yamaha Brass snare of Yamaha 14"x6" Vintage Series Maple snare
3. 10"x8" tom
4. 12"x8" tom
5. 14"x14" floortom
6. 16"x16" floortom
7. 13"x6½" Yamaha Steve Jordan Signature Maple snare

Zildjian bekkens

- A. 20" FX Oriental Crash Of Doom
- B. 14" K Custom Session hihat
- C. 19" K Thin Dark crash
- D. 20" K Custom Hybrid ride
- E. 12" FX Oriental China trash
- F. 18" K EFX crash of een 19" Armand Beautiful Baby ride
- G. 18" K Thin Dark crash

Evans vellen

- bassdrum: EQ3 clear
- snares: G1 coated, voor lagere tonen, Power Center Reverse Dot
- toms: G2 clear

Agner Signature stokken

'Ik heb bij Agner mijn eigen stok mogen ontwerpen, een Signature Jimmy van den Nieuwenhuizen stok; die is té gék. Echt mijn ultieme stok!'

DrumDrieDaagse

Jimmy van den Nieuwenhuizen is één van de gastdocenten tijdens de DrumDrieDaagse, die Slagwerkkrant en Cesar Zuiderwijk alweer voor de dertiende achtereenvolgende jaar houden. Dit jaar is dat op 8, 9 en 10 augustus in Musicon/MusicStation in Den Haag (zie ook Events achterin deze editie).

Van den Nieuwenhuizen kijkt ernaar uit. 'Ik ben nog nooit op de DrumDrieDaagse geweest, maar uit de verhalen weet ik dat het superleuk is én dat ik een enthousiaste en gemotiveerde groep drummers voor mijn neus krijg. Ik zal de tijd nemen om mijn benadering, opvatting en visie uit te leggen, maar zal ook vertellen over mijn inspiraties en verleden. Daarnaast neem ik interessante lesstof mee, waar ik samen met de drummers mee aan de slag ga. Alles mag en kan, is daarbij mijn uitgangspunt. Ik denk dat het een erg gezellig weekend gaat worden met al deze slagwerkers en met mijn zeer gewaardeerde collega's.'

'De stress en de adrenaline van een live tv-show vind ik gaaf'

>> laatst wat oude projectboekjes van de basisschool; die gingen alleen maar over drumstellen. Dus het was al snel duidelijk dat ik naar een school wilde waar ik dat verder kon leren. Dat werd dus de Rockacademie.'

Die je niet hebt afgemaakt.

Grinnikt: 'Ik kwam bij de hiphop/cross-overband R.O.O.O.M.. Daarmee speelden we ineens op festivals als Parkpop en op de TMF Awards. Het leek dat we het gingen maken, dus ik ben tijdelijk met school gestopt. En daarna nooit meer teruggegaan.'

Spijt van gehad?

'Nee, niet echt. Er kwamen zo veel mooie dingen op mijn pad. Rigby, Jeroen van der Boom, Niki, veel sessiewerk. Ik heb heel veel gespeeld. Dat heeft me gevormd tot wat ik nu ben. Maar op de Rockacademie is wel de basis gelegd.'

We kennen je vooral als livedrummer, hoe zit het met je studiowerk?

'Ik ben me enorm aan het verdiepen in het studiowerk. Wat moet ik waarvoor gebruiken? En dan bedoel ik niet alleen welke drums, maar ook microfoons, preamps, alles. Ik kom daarin pas kijken. Maar ik pak het wel heel serieus aan. Ik vind studiowerk geweldig om te doen. Het is totaal anders dan live. In de studio moet ik nog heel veel kilo-

meters maken. Kijk, Ton weet precies hoe hij de sound krijgt die hij voor ogen heeft. Ik zoek ook voor iedere opname de beste sound. Dus ik neem gerust tien snares mee en experimenteer net zolang totdat ik het heb. Maar daarin is Ton zo veel verder. Laat hem een studio-opname horen en hij weet welke snare en welke apparatuur is gebruikt.'

Nashville

Vervolgens komt het gesprek op country en Nashville. Twee jaar geleden heeft Jimmy van den Nieuwenhuizen voor het eerst een studiereis naar de VS gemaakt en onder meer Memphis, New Orleans en Nashville bezocht, en daar ook drumlessen gehad. Met name Nashville maakte enorme indruk. 'Die stad heeft me helemaal bij de strot gegrepen.'

Omdat je van country houdt of vanwege de vibe in Nashville?

'Beide. Ik ben wel een enorme countryliefhebber en eerlijk gezegd vooral van de moderne, meer commerciële variant. Het is ergens *over the top*, ik weet het. Maar tegelijk is het zo enorm goed gemaakt, het klinkt zo fantastisch. De stad zelf is ook een grote bron van inspiratie. Overall goeie muzikanten, die echt bezig zijn om met elkaar muziek te maken. Dat vond ik echt super te gek.'

Je hebt bekende namen uit de Nashville-scene ontmoet, zoals Jim Riley en Matthew Billingslea, en ook les van ze gehad. Hoe kwam dat zo?

'Gewoon, contact leggen via Facebook of e-mail. Uitgelegd wie ik ben en wat ik graag zou willen. En dat blijkt dan geen enkel probleem. Met Matthew bijvoorbeeld had ik een enorme klik. Ik ben een hele dag bij hem thuis geweest, we hebben gekletst, gedrumd. We hadden twee kits tegenover elkaar staan en wel drie uur aan één stuk gespeeld. Ik leerde van hem, maar hij ook van mij. Dat ging heel respectvol en gelijkwaardig. Laatst kreeg ik een sms'je van hem dat hij ineens bij Taylor Swift in de band zat en speelde op de Brit Awards. Zo snel kan dat dus gaan daar. Gaaf man.'

Je bent ook bij Jim Riley van Rascal Flatts geweest. Ook mee gedrumd?

'Ja, net als met Matthew. Lekker spelen, een groove, om de beurt soleren en dat evalueert dan in 'wat doe jij?' en 'wat is dat?' Heel leerzaam. Maar Jim heeft me ook de muzieknotatie geleerd zoals ze die in Nashville gebruiken. Het 'Nashville number system' heet dat.'

Ben je er een betere drummer door geworden?

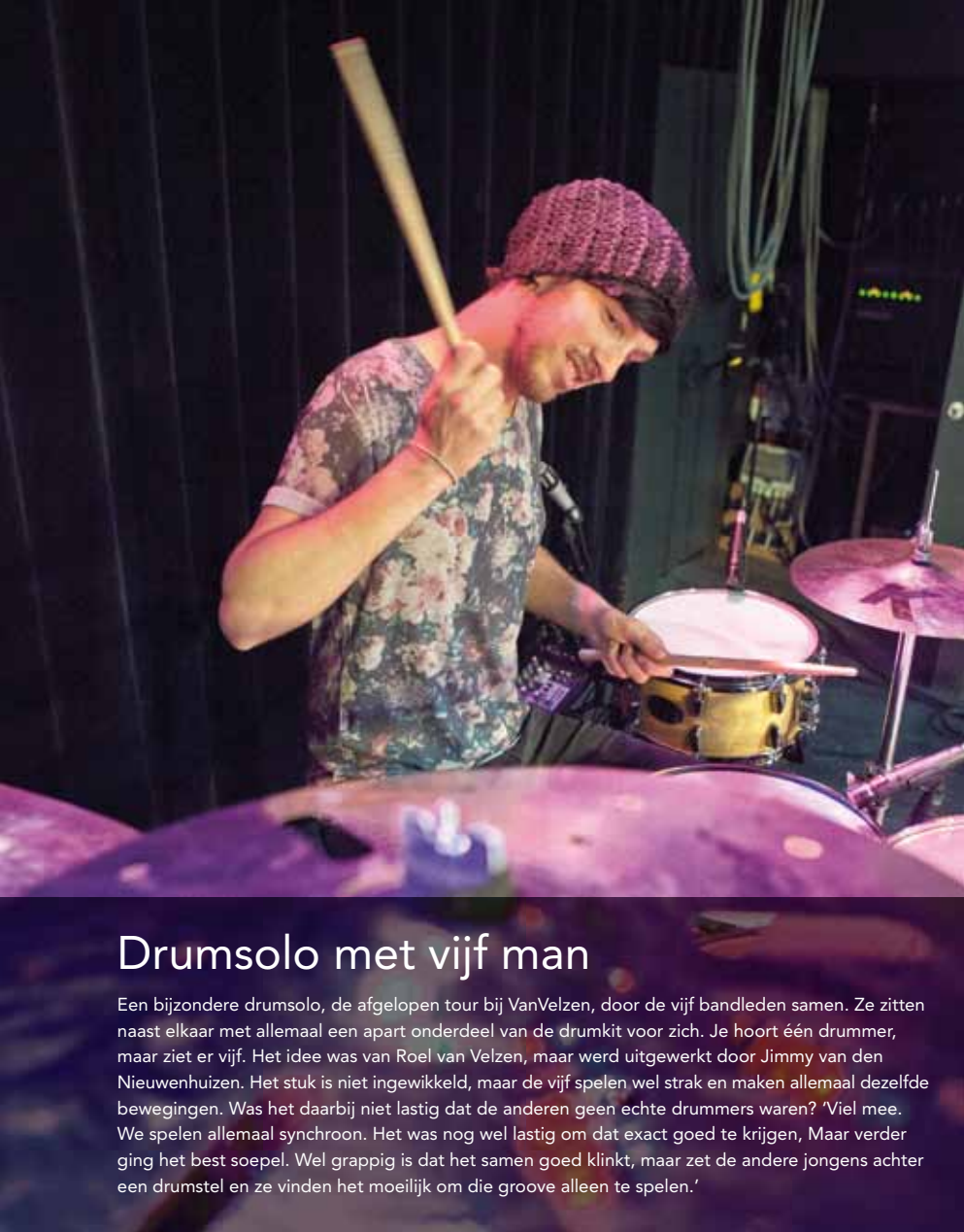
'Wat ik vooral heel interessant vind, is de manier waarop mensen als Jim en Matthew hun spel benaderen. Ze zijn niet bezig met chops en virtuositeit, integendeel zelfs. Ze zijn bezig met een liedje, samen muziek maken, een goede drumsound maken. Wat je allemaal op je instrument kan, is helemaal niet zo belangrijk. Dat triggerde me enorm. Eerlijk gezegd had ik er vroeger nogal een handje van om dat niet te begrijpen.'

Je was jong en je wilde je graag bewijzen?

'Zoiets ja. Het is een bewijsdrang die niets met echt muziek maken van doen heeft en waarmee >>

Producersen

Jimmy van den Nieuwenhuizen runt zijn (nu tijdelijk dakloze) studio The Superhero Suite samen met gitarist Roy Beukers. Aanvankelijk namen ze daar veel drumtracks op, maar steeds meer worden er complete producties afgeleverd. Jimmy van den Nieuwenhuizen produceert, maar schrijft ook mee aan songs. Binnenkort gaan de mannen een album opnemen met Marjet van den Brand, bekend van The Voice. 'Het is allemaal nog niet echt hoogdravend – we hebben nog geen commerciële toppers afgeleverd – maar het is wel een hele serieuze zaak voor ons. Bovendien is het enorm leuk en leerzaam om te doen.'

Drumsolo met vijf man

Een bijzondere drumsolo, de afgelopen tour bij VanVelzen, door de vijf bandleden samen. Ze zitten naast elkaar met allemaal een apart onderdeel van de drumkit voor zich. Je hoort één drummer, maar ziet er vijf. Het idee was van Roel van Velzen, maar werd uitgewerkt door Jimmy van den Nieuwenhuizen. Het stuk is niet ingewikkeld, maar de vijf spelen wel strak en maken allemaal dezelfde bewegingen. Was het daarbij niet lastig dat de anderen geen echte drummers waren? 'Viel mee. We spelen allemaal synchroon. Het was nog wel lastig om dat exact goed te krijgen, Maar verder ging het best soepel. Wel grappig is dat het samen goed klinkt, maar zet de andere jongens achter een drumstel en ze vinden het moeilijk om die groove alleen te spelen.'

>> je je overspeelt. Eigenlijk is het een soort zwakte. Want in een band spelen draait om het verhaal, niet om een moeilijke fill. Jongens als Jim zijn daar meester in. Voor mij was dat misschien wel de grootste eyeopener.'

Je bent eigenlijk een betere muzikant geworden?

'Ik heb geleerd om de diepte van een groove te zoeken, en niet de diepte van een fill. Iets virtuoos verwerken in een liedje, dat is vaak enorm misplaatst. Uiteindelijk ben ik erachter gekomen dat ik meer van het liedje hou dan van het drumstel. Ik ben ook een stuk relaxter geworden in m'n spel. Het gebeurt me steeds minder dat ik me overspeel. Dat is misschien wel m'n belangrijkste les uit Nashville. Ik ga trouwens weer terug binnenkort; dit wordt zeker een jaarlijkse traditie.'

Is je muzikale voorkeur dan ook veranderd de laatste jaren?

'Zeker. Op m'n zestiende was ik bezig met wat hip was op de radio. K's Choice, Anouk, noem maar op. Nu luister ik via internet naar Amerikaanse radiozenders en ontdek ik zo veel nieuwe artiesten. Dat is eigenlijk al veranderd op de Rockacademie. Dan ben je de hele dag bezig met mensen die spelen en schrijven. Ik heb toen ook echt met alle genres geëxperimenteerd.'

En je voorkeur voor drummers?

'Ook erg veranderd. Vroeger waren het de bekende namen: Colaiuta, Weckl, Phillips. Allemaal fantastisch. Maar nu let ik meer op sound en groove dan op chops. Matt Chamberlain bijvoorbeeld, hij begrijpt het gewoon. Maar dat had ik tien jaar geleden niet in de gaten. Zelfde geldt voor Steve Gadd. Hoe hij het album *James Taylor Sings Covers* heeft ingespeeld: fenomenaal! En trouwens, Stewart Copeland is altijd een voorbeeld geweest. Dat puntige van hem zit ook in mijn spel.'

En qua sound?

'Ik speel al jaren op Yamaha, en dat bevalt me uitstekend. Maar ik heb daarnaast ook veel vintage kits. Een drumstel moet ademen, leven. Een gloednieuw drumstel klinkt vaak nog niet zo te gek. Hij moet eerst honderd keer van de kou naar de hitte, er moet op gespeeld worden en dan langzaam zet het zichzelf en krijgt het karakter. De sound wordt met de jaren alleen maar beter.'

Welke stijl beheers je zelf het best?

'Ik kan met veel stijlen wel een beetje uit de voeten, maar ik denk dat ik pop en rock het beste kan. Bovendien kan ik veel popliedje waarderen, ook de top 40-hits waar anderen wat neerbuigend over doen. Ik snap meestal wel waarom de massa

'Het gebeurt me steeds minder dat ik me overspeel'

iets mooi vind. Je kunt niet ontkennen dat *Happy* een goed liedje is.'

Voor jou dus geen bezwaar om een boyband als MainStreet te begeleiden?

'We staan er met een toffe band, maken heel tof muziek en ook nog voor uitverkochte zalen. Dat is gewoon hartstikke leuk. En nee, het gaat me niet om het geld. Natuurlijk moet ik wat verdienen, maar ik zou er net zoveel lol in hebben als het niets oplevert. Want, en zo is het ook, Démira Jansen van *De Beste Singer/Songwriter* heeft gevraagd of ik een tourtje wilde doen, maar ze had geen geld. Ik vind het goeie muziek, dus dan doe ik het gewoon voor niks. Ook de plaat inspelen.'

En je hebt VanVelzen, al een jaartje of vier?

'Ja, dat is gewoon mijn band geworden. Tuurlijk, zonder Roel geen VanVelzen, maar het is echt een collectief, Roel betreft ons bij het schrijfproces, we maken samen het theaterprogramma, we kunnen de diepte in. Dit is echt een bandje.'

Is dat uiteindelijk het leukst?

'Ja, dat is gaaf. Maar een live tv-show is ook mooi. De hele dag repeteren en dan moet het 's avonds gebeuren. Supergeconcentreerd. Dat is een totaal andere dynamiek.'

Ultieme proef

Waarna Jimmy van den Nieuwenhuizen weer terugkomt op mentor Ton Dijkman. Hoe die 'onwijs belangrijk' is geweest voor zijn ontwikkeling. Niet alleen in zijn spel, maar ook om aan werk te komen. Zo kwam Van den Nieuwenhuizen een aantal jaren geleden via Dijkman terecht in de band van Stephan Geusebroek. Daarmee speelde hij op talloze evenementen en begeleidde hij zo'n beetje iedere Nederlandse artiest.

'Dat was soms superzwaar. Heel veel spelen, enorm veel voorbereiden. Ik ben er op m'n bek gegaan en kreeg het op mijn bord als het fout ging. De ultieme proef, maar heel goed voor mij. Ik heb ook daar geleerd om dienend te spelen, beter te lezen. Maar ik ben er ook flexibeler geworden, volwassener. Ik kan me heel goed focussen. En vormgevoel: een liedje horen en dan weten waar het heen moet. Dat is ook zo belangrijk voor het studiowerk. Het was een geweldige leerschool.'

En nu kan je alles aan?

'Ja, ik ben relaxt, kan goed met druk omgaan. De stress en de adrenaline van een live tv-show vind ik gaaf. Soms moet ik heel veel dingen voorbereiden. Dan sta ik 's ochtends om half zes op, zet koffie en ga aan de slag. Lekker, dan heb ik er zin in. Dat gevoel is heerlijk!' ■